

வெளிப்பகுத்தின விசேஷம்: நாம் ஜெபம்கொள்வோம்!

தலைப்பு

இப்புத்தகத்தின் தலைப்பு, இதன் முதல் வசனத்தின் கடைசிப்பகுதியில் உள்ள வார்த்தைகளில் இருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளது: “இயேசு கிறிஸ்து வெளிப்படுத்தின விசேஷம்.” பல வேதாகமங்களில், இப்புத்தகம் “யோவானின் வெளிப்படுத்துதல்,” என்று தலைப்பிடப்பட்டுள்ளது, ஆனால் இது உண்மையில் யோவான் மூலமாக இயேசு வெளிப்படுத்தினதாக உள்ளது.

பின்னணி

புதிய ஏற்பாட்டின் கடைசிப்பிரிவாகிய “தீர்க்கதரிசனம்,” என்பது ஒரே ஒரு தொகுப்பை உடையதாயிருக்கிறது: வெளிப்படுத்தின விசேஷம் என்ற புத்தகம்.

“வெளிப்படுத்துதல்” என்பதற்குரிய கிரேக்க வார்த்தை, *apokalypsis* என்பதாகும். இறைவெளிப்பாட்டு இலக்கியம் என்பது ஒரு விசேஷித்த வகையிலான இலக்கியமாகும். ஏற்பாடுகளுக்கு இடையில் எழுதப்பட்ட ஏவுதல்பெற்றிராத புத்தகங்களில் இதற்குப் பல உதாரணங்கள் உள்ளன, ஆனால் வேதாகமத்தில் ஒரு சில உதாரணங்களே உள்ளன: எசேக்கியேல் புத்தகத்தின் சில பகுதிகள், தானியேல் புத்தகத்தின் கடைசிப்பாதி, சுகரியா புத்தகத்தின் சில வசனப்பகுதிகள், மற்றும் வெளிப்படுத்தின விசேஷம். இறைவெளிப்பாட்டு இலக்கியம் இடர்ப்பாடுகளின் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது அடையாளங்களில் (யாருக்கு செய்தி சேரவேண்டுமோ அவர்களுக்கு மாத்திரம் “வெளிப்படுத்தவும்” மற்றவர்களுக்கு மறைக்கவும் கூடிய வகையிலான குறிச்சொற்கள்) எழுதப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட இலக்கியம், அடக்குமுறைக்கு உட்பட்டிருந்தவர்களை ஊக்கப்படுத்துவதற்காக (பொதுச் சொற்றொடர்களில்) எதிர்காலத்தை முன்னுரைத்தது.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தில் அடிப்படையாக அடையாளங்களின் நான்கு வகைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன: (1) பழைய ஏற்பாட்டுக் குறிப்புகள். இப்புத்தகத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்குப் பழைய ஏற்பாடு பற்றிய அறிவு அவசியமாகிறது. (2) எண்கள். பழங்காலத்தில் வாழ்ந்தவர்களுக்கு, குறிப்பிட்ட எண்கள் குறிப்பிட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தன. எடுத்துக்காட்டாக, “3” என்பது தெய்வீகத்தின் எண்ணாகவும், “4” என்பது மனிதத்துவத்தின் எண்ணாகவும் இருந்தது. இவ்விதமாக, 3+4 (“7”) என்பதும் 3×4 (“12”) என்பதும் முழுமையான அல்லது பூரணமான எண்களாய் இருந்தன. “10” அல்லது “10” என்பதே ஒரு மடிப்பெருக்க எண்ணும் முழுமையான எண்ணாகக் கருதப்பட்டது. வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் பெரும்பான்மையான எண்கள், “3,” “4,” அல்லது “10” என்ற எண்களுடன் தொடர்புடையவைகளாய் இருக்கின்றன. (3) வரலாற்றுக் குறிப்புகள். பெரும்பான்மையான வரலாற்றுக் குறிப்புகள் ரோமப்பேரரசுடன் தொடர்புடைய குறிப்புகளாக உள்ளன. எடுத்துக் காட்டாக, “மகா பாபிலோன்” (இது 18ம் அதிகாரத்தில் ஒரு நகர

மாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது என்பது “ஏழு மலைகளின்” மீது அமைந்துள்ளது என்பதைக் கவனிக்கவும் (17:9). இது ரோமாபுரி நகரத்திற்கான குறிப்பாயுள்ளது. (4) வேறு எவ்விடத்திலும் காணப்படாத தனிவகைப் பட்ட அடையாளங்கள். இவைகள் சந்தர்ப்பப்பொருளின் அடிப்படையில் விளக்கப்பட வேண்டும். இவற்றில் சில வேதவசனப்பகுதியிலேயே அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றன (எடுத்துக்காட்டாக, 12:9ன் “வலுர்ப்பம்” என்பது சாத்தானைக்குறிக்கிறது).

வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் காணப்படும் அடையாளத்துவ மொழி நடையினிமித்தம், இப்புத்தகமானது தன்னிலேயே ஈர்க்கத்தக்க விளக்கங்களைத் தருகிறது. இவற்றில் சில சார்புநிலையில் இன்னலற்றவை களாய் இருக்கின்றன. “எதிர்காலவியலாளரின்” கண்ணோட்டம் போன்ற (ஆயிரம் ஆண்டுகள் முன்னரசாட்சி), மற்றவைகளோ வேதாகமத்தின் பிற வசனப்பகுதிகளுக்கு முரண்படுகின்றன. கடுமையான உபத்திரவத்தில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களை ஆறுதல்படுத்துதல் என்பதே இப்புத்தகத்தின் முதன்மை நோக்கமாயிருந்தது. எதிர்காலவியல் அணுகுமுறை (இப்புத்தகத்தை இன்றைய நாட்களின் தலைப்புச்செய்திகளுக்குப் பொருத்தமான தென்று “விளக்கியுரைத்தல்” மற்றும் இப்புத்தகத்தின் பெரும்பான்மையான பகுதி இன்னமும் எதிர்காலத்தில் நடைபெற வேண்டிய நிகழ்ச்சிகளால் ஆனதென்று கண்ணோக்குதல்) என்பது, சிங்களங்களுக்கு இரையாக எரியப்படவிருந்த கிறிஸ்தவருக்கு அதிகம் ஆறுதல் அளிப்பதாயிருந்திராது.

இப்புத்தகத்தை வாசிப்பதில், ஒவ்வொரு காட்சியினுடைய “பெரிய கருத்தை” தேடுங்கள்; விவரங்களில் கண்ணோக்கை மங்கவிடாதீர்கள். இப்புத்தகம் ஒரு எளிய செய்தியைக் கொண்டுள்ளது: விஷயங்கள் இப்போது, மோசமானவைகளாகக் காணப்பட்டாலும், நீங்கள் தேவனுடைய பக்கத்தில் நிலைத்து இருந்தால், நீங்கள் [உபத்திரவத்தை] மேற்கொள்வீர்கள்; நீங்கள் வெற்றியடைவீர்கள்!

இப்புத்தகத்தின் எழுத்தாளர் தாம் யோவான் என்று மாத்திரம் அடையாளப்படுத்துகின்றார் (1:1, 4, 9). இது இப்போது துருக்கி என்று அழைக்கப்படும் நாட்டின் கடற்கரையில் ஏஜியன் கடலில் இருந்த பத்மு தீவிற்கு நாடுகடத்தப்பட்டிருந்த (1:9) யோவானுக்கு, மிகச்சிறப்பாகப் பொருந்துகிறது. “ஆசியாவில் இருந்த ஏழு சபைகளே” இந்தப் புத்தகத்தைத் தொடக்கத்தில் பெற்றுக்கொண்டனர் (1:4), இவைகள் ஆசியா (இப்போது இது துருக்கியின் மேற்குக் கடற்கரைப் பகுதியாகும்) என்ற ரோம மாகாணத்தில் உண்மையிலேயே இருந்த ஏழு சபைக்குழுமங்களாகும். இது அநேக மாக, நீரோ அல்லது டொமீஷியன் என்ற அரசனின் ஆளுகையின்போது, ரோம அரசினால் கிறிஸ்தவர்கள் கடுமையாக உபத்திரவப்பட்ட காலத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கலாம். நீரோவின் காலத்தில் உபத்திரவம் என்பது அதிகமாக உள்ளூரிலேயே நிகழ்ந்தபடியால், பல எழுத்தாளர்கள் இது டொமீஷியனின் காலத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்ற கருத்தையே முன்மொழிகின்றனர். இது அவனது ஆட்சிக்காலத்தின் முடிவில் எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்றால், கி.பி. 94-96 என்பதே இப்புத்தகம் எழுதப்பட்ட காலமாகும்.

வரைகுறிப்பு

I. ஏழு பொன் குத்துவிளக்குகளுக்கு மத்தியில் கிறிஸ்து உலாவுதல்: ஏழு

சபைகள் (1-3).

- II. ஏழு முத்திரைகள் கொண்ட புத்தகம்: ஒரு வெளிப்படுத்துதல் (4-7).
- III. ஏழு எக்காளங்கள் ஊதப்படுதல்: ஒரு எச்சரிக்கை (8-11).
- IV. சபையின் விரோதிகளின் அறிமுகம்: பெரிய வலுசர்ப்பமும் இரு மிருகங்களும் (12-14).
- V. தேவகோபத்தின் ஏழு கலசங்கள் ஊற்றப்படுதல்: தண்டணை (15; 16).
- VI. சபையின் விரோதிகள் அழிக்கப்படுதல்: மகாபாபிலோன் உட்பட, வலுசர்ப்பம் தவிர (17-19).
- VII. வலுசர்ப்பம் அழிக்கப்படுதல், புதிய வானமும் புதிய பூமியும் (20-22).

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்திலிருந்து பாடங்கள்

“மிருகத்தின் எண்” (13:18) என்பது ஏதேனும் ஒரு நாளில் மனிதர்களின் நெற்றியில் பதிக்கப்படுகிற உண்மையான எண்ணாக இருப்பதில்லை. “6,” என்ற எண், ஏறக்குறைய “7” (முழுமைத்துவம்) என்றிருப்பதால், அது (ஏறக்குறைய “7” என்றிருப்பதால்) பழங்காலத்தில் வஞ்சகத்தையும், (அது “7” ஆக இருப்பதில்லை யாதலால்) தோல்வியையும் குறிப்பதாகக் கருதப்பட்டது. “666” என்ற எண், (துன்மார்க்க சக்தியான) மிருகமானது பல மக்களை வஞ்சிக்கும், ஆனால் கடைசியில் தோல்வியடையும் என்று மாத்திரம் அர்த்தப்படுகிறது. துன்மார்க்கம் வெற்றியடையாது!

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 20ன் “ஆயிரம் ஆண்டுகள்” என்பது நேரடியாக ஆயிரம் ஆண்டுகள் கொண்ட காலத்தைக் குறிப்பிடுவதில்லை. “1000” என்பது 10×10×10 என்பதாக உள்ளது, அதாவது, “முழுமைத்துவம்” வலு-வாகக் கூறப்படுகிறது. இது, இயேசு பரலோகத்திற்கு ஏறிச்சென்றபோது (நடபடிகள் 2:33-36; 1 கொரிந்தியர் 15:25) தொடங்கப்பட்ட, அவருடைய முழுமையான, பூரணமான, முற்றிலுமான ஆளுகையைக் குறிக்கிறது. துன் மார்க்கம் இவ்வுலகத்தைக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வந்துள்ளது போன்று காணப்படலாம், ஆனால் இயேசு கட்டுப்பாடு செலுத்துகின்றவராய் இருக்கிறார். “நல்லவர்கள்” வெற்றியடைவார்கள்!

நாம் இன்றைய நாட்களில் நம்மைப் பற்றிக் கண்ணோக்கும்போது, ஊக்கம்குறைந்துபோவதென்பது சுலபமாகும். இப்படிப்பட்ட எதிர்க்கூழ் நிலைகளில் நாம் எவ்வாறு வெற்றியடைய முடியும்? முதல் நூற்றாண்டின் முடிவில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள், அவர்களைப் பற்றிக் கண்ணோக்கியபோது, ரோமாபுரியினுடைய “வெற்றிகொள்ளப்பட முடியாத” வல்லமையைக் கண்டனர். கிறிஸ்தவம் எவ்வாறு உயிர் வாழ முடியும்? அது உயிர்வாழ்ந்தது. அது கர்த்தருடைய பலத்தின் மூலமாக, ரோமாபுரிப் பேரரசின்மீது வெற்றிசிறந்தது! என்ன நடந்தாலும், கர்த்தருடன் நிலைத்து நின்று, விசுவாசத்தில் நிலைகொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதே, நமக்குச் செய்தியாக உள்ளது (2:10). யாரோ ஒருவர், “இப்புத்தகத்தின் கடைசி அதிகாரத்தை நான் வாசித்திருக்கின்றேன் - நமது பக்கமே வெற்றியடைகிறது!” என்று கூறியிருக்கின்றார்.

தன்னை தகுதியாக்கிக் கொண்டிருந்த சபை

(வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 3:14-22)

எபேசு நகரில் இருந்து சுமார் என்பது மைல்கள் தொலைவில், எரப்போலில்

என்ற இடத்திற்கு அருகில் (கொலோசெயர் 4:13), லவோதிக்கேயாவின் சிதிலங்கள் பரவிக்கிடக்கின்றன. அந்த நகரம் அகழ்ந்து (தோண்டி) எடுக்கப்படவில்லை, கனத்த வளைவுகள் மற்றும் பிற கட்டிட அமைப்புகளின் உச்சிகள், அந்த நகரம் மற்றும் அங்கு தன்னைக் தகுதியாக்கிக் கொண்டிருந்த மேன்மை வாய்ந்த சபை ஆகியவற்றிற்குக் கவலையான நினைவூட்டும் வகையில் மாபெரும் கல்லறை நினைவுத் தூண்கள் போன்று பாறையான மண்ணில் இருந்து வெளியே நீட்டிக் கொண்டுள்ளன.

இந்த நகரத்தைப் பற்றிய மூன்று விஷயங்கள் குறிப்பிடப்பட வேண்டும். முதலாவது, லவோதிக்கேயா ஒரு நிதிநிலை நிர்வாக மையமாயிருந்தது; அது ஆசியாவிலேயே செல்வமிருந்த நகரமாயிருந்தது. மக்கள் தங்கள் செல்வம் குறித்தும் சுய உதவியில் இயங்குதல் குறித்தும் மேன்மைபாராட்டினர். இரண்டாவது, அது ஒரு மருத்துவ மையமாயிருந்தது. உலகத்தில் நன்கு அறியப்பட்டிருந்த மருத்துவர்களில் சிலர் அங்கே இருந்தனர். அவர்கள் காதுகள் மற்றும் கண்களில் ஏற்படும் நோய்களுக்கு மருத்துவம் செய்வதில் நிபுணத்துவம் பெற்றிருந்தனர். மூன்றாவது, இது தனது உடைத் தயாரிப்பு நிறுவனங்களுக்காக, அதிலும் விசேஷமாக, மிகவும் கருப்பான செம்மறி ஆட்டின் உயர்தர ரோமத்தில் இருந்து தயாரிக்கும் உடைகளுக்காகப் புகழ் பெற்றிருந்தது.

I. இயேசு தொடங்குகின்றார் (3:14).

A. இந்த சபைக்குமூலம் அனேகமாகப் பவுல் லவோதிக்கேயாவில் இருந்தபோது, தொடங்கப்பட்டிருக்கலாம் (கொலோசெயர் 2:1; 4:15, 16).

B. இயேசுவைப் பற்றிய விவரிப்பு.

1. “ஆமென் என்பவர்.” இந்த ஒரு இடத்தில் மாத்திரமே இச்சொற்றொடர் ஒரு தகுதிப் பெயராகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது “உண்மையும் சத்தியமுமுள்ள சாட்சி” என்பதைக் குறிக்கிறது.

2. “தேவனுடைய சிருஷ்டிக்கு ஆதியுமாயிருக்கிறவர்” (கொலோசெயர் 1:15-17). இயேசு பரலோகத்தில் இருந்து வந்தவராய் இருக்கின்றார். அவர்மீது நம்பிக்கை வைக்கப்பட முடியும்.

II. இயேசு கண்டனம் பண்ணுகின்றார் (3:15-17).

A. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகம் வாசிக்கப்படுவதைக் கேட்பதற்காக இந்த சபையார் கூடியிருந்த வேளையில் நீங்கள் அவ்விடத்தில் இருந்ததாகக் கற்பனை செய்துகொள்ளுங்கள். பிலதெல்பியா சபை புகழப்பட்டதை அவர்கள் கேள்வியுறுகின்றனர். தங்களைப் பற்றிய புகழ்ச்சி நிச்சயம் அதைவிடப் பெரியதாயிருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கின்றனர். பின்பு அவர்கள் வசனங்கள் 15-17ஐ வாசிக்கக் கேட்கின்றனர்! இந்த சபைக்குப் பாராட்டுரை என்று எதுவுமே இல்லை! இன்னொரு சபையும் (சர்தை) குழு என்ற வகையில் பாராட்டு எதையும் பெறாதிருந்தது, ஆனால் அது உண்மையாயிருந்த “ஒருசில பெயர்களைக்” கொண்டிருந்தது. இந்தக் கடிதம் எவரொவருக்கும் எவ்விதமான பாராட்டுரையையும் கொண்டிருக்கவில்லை!

B. கண்ணோட்டங்களில் நேரெதிர்த்தன்மை.

1. லவோதிக்காவில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களை வெதுவெதுப்பான வர்கள் என்று இயேசு அழைத்தார்!

- a. அவர்கள் அனலாகவோ அல்லது குளிராகவோ இருக்க வில்லை. அவர்கள் [விசுவாசத்தைக் கைவிட்டு] வெளியேற விடவில்லை, ஆனால் அவர்கள் மிகக்குறைந்த அளவே கொண்டிருந்ததில் திருப்தியடைந்திருந்தனர்.
  - b. இயேசு அவர்கள் அனலாயாவது குளிராயாவது இருந்திருக்க வேண்டுமென்று தாம் விரும்பியதாகக் கூறினார். அவர்கள் முற்றிலுமாக உள்ளேயிருந்திருக்க வேண்டும் அல்லது முற்றிலுமாக வெளியே இருந்திருக்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகின்றார். வெதுவெதுப்பான கிறிஸ்தவர்கள், இன்னும் தாங்கள் கர்த்தருக்குரியவர்களாய் இருப்பதாக உரிமை கோருகின்றனர், இவர்கள் விசுவாசத்தை மறுதலித்து ஆனால் அதைக் குறித்து நேர்மையாய் ஒப்புக்கொள்ளுகின்றவர்களைக் காட்டிலும், கிறிஸ்துவின் ஊழியத்தில் மாபெரும் முட்டுக்கட்டையாய் இருக்கின்றனர்.
  - c. “வாந்திபண்ணுதல்” என்பது *emeo* என்ற கிரேக்க வார்த்தையில் இருந்து வருகிறது, இதில் இருந்தே நாம் “emetic” என்ற ஆங்கில வார்த்தையைப் பெறுகின்றோம். வெதுவெதுப்பான நீர் என்பது வாந்தியெடுத்தலைத் தூண்டி விடுகிறதாக உள்ளது. (குறிப்பு: ஏரப்போலி நகருக்கு அருகில் இன்னமும் வெதுவெதுப்பான நீர்நூறுகள் இருக்கின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.)
2. அவர்கள் தங்களை ஆவிக்குரிய வகையில் செல்வந்தர்கள் என்றும், ஒன்றும் தங்களுக்கு தேவையில்லை என்றும் நினைத்திருந்தனர்; இந்த எண்ணப்போக்கானது அனேகமாக அவர்களின் நிதிநிலை செல்வத்தன்மையைப் பிரதிபலிப்பதாக இருக்கலாம். இருப்பினும், இயேசு, அவர்களை “நிர்ப்பாக்கிய முள்ளவனும், பரிதபிக்கப்படத்தக்கவனும், தரித்திரனும், குருடனும், நிர்வாணியும்” என்று விவரிக்கின்றார்.
- a. அவர்கள் பாராட்டப்பட வேண்டிய மக்களாய் இருப்பதற்குப் பதிலாக, பரிதாபத்திற்குரியவகளுடன் ஒப்பிடப்படுகின்றனர்.
  - b. உலக செல்வங்களின் மையத்தில், அவர்கள் ஆவிக்குரிய வகையில் “தரித்திரராக” இருந்தனர். ஒரு மருத்துவ மையத்தில், அவர்கள் “பார்வையற்றவர்களாக” இருந்தனர். உடை தயாரிக்கும் மையத்தில், அவர்கள் “நிர்வாணிகளாய்” இருந்தனர்.

III. இயேசு ஆலோசனை அளிக்கின்றார் (3:18, 19).

A. அவர்களுக்குப் பின்வருபவை தேவைப்பட்டன (வசனம் 18):

1. அவர்களின் தரித்திரத்திற்கு: “நெருப்பிலே புடமிடப்பட்ட பொன்” - அதாவது, உண்மையான செல்வங்கள், பரலோகத்தின்

செல்வங்கள்.

2. அவர்களின் நிர்வாணத்திற்கு: “வெண்வஸ்திரங்கள்” - இயேசுவைச் சார்ந்திருத்தல் (7:14; 19:8).

3. அவர்களின் பார்வையற்ற தன்மைக்கு: “கலிக்கம்” - எது முக்கியமானது என்பதைப் பற்றிய தகுதியான கண்ணோக்கு.

B. இயேசு அவர்களின்மீது அன்புகூர்ந்திருந்தபடியால், வெளிப்படையாய்ப் பேசுகின்றார் (வசனம் 19).

IV. இயேசு முடிக்கின்றார் (3:20-22).

A. மிகவும் கடுமையாகத் தாக்கும் இந்தக் கடிதத்தில், இயேசு மிகவும் மென்மையான அழைப்பைக் கொடுக்கின்றார் (வசனம் 20); அவர் திருப்தியாயிருத்தல் என்ற அவர்களின் கூட்டைத் துளைத்து உட்புக விரும்புகின்றார்.

B. ஏழு கடிதங்களில் மற்ற எதிலும் இராத மாபெரும் வாக்குத் தத்தத்துடன் இயேசு இந்தக் கடிதத்தை முடிக்கின்றார் (வசனம் 19). அவருடைய சிங்காசனத்தில் அவருடன் அமர்தல் என்பது, லவோதிக் கேயராக இருத்தல் என்ற உலகப்பிரகாரமான கனத்தைவிட மாபெரும் கனமாய் இருக்கும்.

முடிவுரை

மேட்டிமை என்ற விஷயம் உங்களைக் கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படியத் தடைசெய்ய அனுமதிக்காதீர்கள். நீங்கள் சுயநிறைவு கொண்டவர்களாய் இருப்பதில்லை. கர்த்தர் உங்களுக்குத் தேவை. அவர் உங்கள் வாழ்வின் வந்து வாழ அனுமதியுங்கள்.